

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Hæresis Gommari, & Arminii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38447

Heresis Gommari, & Arminii.

Anno 1605. Leida in Batavia exarsit gravis controversia inter Franciscum Gommaram, & Jacobum Arminium Professores Leidenses, quae tandem in apertum Schisma erupit, & reliqua Reipublicae membra in oppositas partes diffraxit. Tuebatur autem Gommarius rigidam Calvinii haesum, docens, Deum esse authorem peccati, ac decreto immutabili praedestinasse ab aeterno paucos homines ad gloriam antecedenter & independenter ab eorum meritis, ceteros vero ad gehennam reprobasse independenter ab eorum demeritis, & ante praevisionem peccati etiam originalis; eosque ultro in peccata impellere, ut suam in illis iustitiam exerceret. Contendebat ex adverso saniori doctrina Arminius. Deum non ita procedere, sed decretum praedestinationis, ac reprobationis ordine rationis posterius esse praesentia futurae perseverantiae, aut non perseverantiae in fide Christi. Dum haec discordia ityllum & arma per Hollandiam passim commoveret, convocata est a Statibus Synodus Dordraena anno 1619. multis Ministrorum ex Germania, & Anglia confluentibus, ut sua auctoritate per sententiam definitivam hanc litem dirimerent. Ac tandem, Gommario ope Magistratus fuffulto contra Arminium, lis ei magis adjudicata, quam extincta fuit, ac Barneveldius auctoritate, meritis, ac etate gravis, tanquam Arminii fautor, septuagenario major capite supplicium luit: atque ita Conventus ille insignis plus sanguinis quam erroris exhaustit.

Sed in hoc infelix Arminii Schola, quod cum Calvino doceat, Infantes natos ex parentibus fidelibus sine respectu ad Baptismum salvati, nempe ut filios Abraham, & in illius fœdere comprehensos.

Secta & Errores praecipui Turcarum sive Mahometarum.

Author hujus impiae Sectae fuit Mahomet circa annum Domini 616. qui natus est in Arabia Felice, ex patre Ismaelita, Saraceni enim ab Ismaele filio Abraham ex ancilla originem traxerunt. Cum esset humili loco natus, nobilis matronae Camelos pascebat, cumque esset vaserrimo ingenio, tantum suis artibus effecit, ut Dominam suam in uxorem acceperit. Ac tandem post multa cum Judaeis, ac Christianis commercia, per varias fraudes & imposturas, Prophetæ nomen obtinuit; adeo ut dum comitiali morbo cui obnoxius erat aliquando laboraret, uxori, aliisque persuaserit, se ex conspectu Angeli Gabrielis sibi apparentis in animi deliquium concidere. His in vulgus sparsis, dum à pluribus ut verus Propheta coleretur, volumen aliquod variis figmentis refertum conscripsit, dictum Alcoranum, quod sibi è caelo transmissum esse fingebat. Ut autem omne genus hominum ad suam Sectam colligeret, doctrinae suae articulos ex omnium paene gentium Religione conflagavit, suaque ipsius figmenta adjecit.

Docuit itaque cum Christianis, & adhuc credunt Turcae dari unum Deum Creatorem Caeli, & terrae. Negant tamen Trinitatem personarum cum haeticis Sabellianis, adeoque Verbum Dei esse Deum negant cum Macedonianis.

Cum Judaeis utuntur Circumcisione, & abstinen-

tia à carne suilla: ideoque ab initio Judaei Mahometi tanquam Messiae adhaerebant. Sed cum adverterent illum loco Sabbathi diem Veneris celebrare, & à vino abstinere, & circumcissionem non octavo die, sed circa 15. aetatis annum adhibere, ab illo in plurimis defecerunt.

Cum Christianis habent Turcae aliquod genus Baptismi, qui in nuda Ceremonia consistit, qua ferè quotidie certas lotiones, & Baptismata usurpant.

Credunt etiam Christum esse Filium Dei, eumque ex Maria Virgine sine virili femine generatum: agnoscunt quoque magnum esse Dei Prophetam, sed negant esse Deum.

Ex Alcorano plura habent propria Mahometi figmenta. 1. Credunt dari Fatum, quo singuli homines ad bonum, vel malum destinati sunt.

2. Quod Mahometi, tanquam fidei veritatis cultori, in die iudicii tradenda sint claves Paradisi.

3. In futura carnis Resurrectione Sectatores Mahometi introducendos in beatissimum Paradisum, ubi omnes ad cibum & potum deliciae abundant, ac mulierum pulcherrimarum ad usum libidinis copia supererit. Hoc scilicet Caelum est Mahometanum. Hanc tamen doctrinam ipse Mahomet damnare vincitur, dum Christum summum castitatis amatorem & praconem, magnum fuisse Dei Prophetam, & ex Virgine natum agnoscit.

In hac etiam vita indulget Mahomet suis Turcis pluralitatem uxorum, & ut unam pro alia mutare liceat, pluresque ipse uxores habuit.

Credunt Mahometani omnes homines in suis Sectis aut legibus salvari posse, sive sint Judaei, aut Christiani, aut Saraceni &c. Denique ut aeternam suam in perpetua caecitate retineret, prohibuit Mahomet sub poena capitis, ne de Alcorano, vel lege à se data disputarent; quod diceret nefas esse Mysteria disputando tractari.

Haec figmenta ut hominibus magis persuaderet, videri voluit varia miracula patrasse, & disertè in Alcorano *Azora 64.* dicit se in Luna miraculum fecisse; quod ejus aeternae dicunt contigisse, quando Lunam in duas partes divisam ipse in manus acceptam reparavit, & in caelum remisit, sed istius prodigii neminem praeter Mahometem conscium fuisse.

Moriturus anno Domini 630. in urbe Mecha praedixit se ab Angelo Gabriele tertia die resuscitandum, sed cum Gabriele non comparente Corpus putresceret, ad tegendam ignominiam Haumarus Mahometis successor sepulchrum illi magnificentum erexit, ad quod Mahometani saltem semel in vita ex longinquis etiam regionibus peregrinari solent.

Postremo adverte, ex amplitudine hujus Sectae, & multitudine hominum qui eam sequuntur, nullum posse formari argumentum pro illius veritate, uti formari solet ex amplitudine Catholicae Religionis. Quia illa tam late propagata est solâ coactione armorum, & amore libertatis ad omnem carnis voluptatem & libidinem, quam omnibus impune concedit. Neminem verò potest ad se trahere puritate doctrinae, aut divinorum miraculorum testimonio, cum potius dogmata habeat divinis Scripturis, & honestati naturali aperte contraria. Quod sedulo notandum contra modernos Sectarios, qui argumentum pro Religione Romana ab ejus amplitudine desumptum, ex ista Turcarum multitudine infringere conantur.

Gracorum

*Arde
kin*

*theo-
logia*